

Kærligheds Trip – Bornholm

Till denna träff hade vi våra scootrar i ordning men det hjälpte ändå inte, det blev som vanligt tokmeck innan träffen då Bea stod scooterlös men slängde längtansfulla blickar på min ledsna gula trimmade T5. Alla kvällar veckan innan träffen spenderades således i verkstaden med portning och byte av motorblock och annat för att få den gamle besten frisk och snabb igen.

Jag har aldrig haft mer grejor med till en träff än jag hade nu. Skivspelare, skivor, CD-spelare, MP3-spelare, midsommarmat och den vanliga scooterrunustrutningen fyllde Bajaj Cuben till bredden och höjden.

Förväntningarna på träffen var stora när Anette, Bea och jag okristligt tidigt körde ombord på snabbfärjan från Ystad till Rønne på fredagsmorgonen. Embarkeringen gick nästan som den skulle och överfarten tog lagom lång tid för oss att hinna avnjuta vår medhavda lyxfrukost.

Från färjeläget sträckte vi ut våra scootrar längs den vackra landsvägen och ankom på nolltid fyra mil senare till träffens camping på andra sidan ön, där var stämningen hög trots att danskarna och två svenskar hade firat Sankt Hans kvällen innan.

Scootercampingens placering var suverän direkt nere vid Svanekestrand, tälten sattes upp och vi välkomstkramade våra trettioåriga kära danska vänner. Varje deltagare fick en goodiebag-deluxe med karta, program, massageolja, rökelse, godis, turistinformation, tygmärke och en massa hippa klistermärken speciellt framtagna till träffen.

Vädret var otroligt fint och varmt och de flesta körde barärmat på dagens utflykt. Första etappen gick på små slingriga vägar och anhalten var Hammershus på öns nordspets med sin mer än sju hundra år gamla historia. Baguetter ordnas fram, filter rullades ut och resegrammofonen snurrades igång då vi lunchade uppe på ruinen. Sikten var så pass klar att vi kunde se de fyra milen ända till det gamla landet som under en kort tid för ungefär fyra hundra år sedan styrde över denna vackra plats.

Vi fortsatte att med våra moderiktiga fordon åka kors och tvärs över ön, strax efter turens andra stopp kom en av svenskarna lite väl långt ut i oljegrusvägens mycket ojämna väggren vilken elakt nog drog med sig scooterristen och scootern. Den av sommarvärmen helt mjuka grus och tjärablandningen gav scooterföraren och scootern en och annan skråma och tjärfläck. Flinka danskar och svenskar rusade till scooterristen och scooterns undsättning och snart var de båda en hel men hoplappad enhet och vi kunde fortsätta vår vilda färd.

Eftermiddagen förlöpte med avslappning på badbryggan och resegrammofonisterna tävlade med varandra att hitta den mest passande musiken på en av Danmarks mest romantiska platser.

Bredvid scootercampingens ligger en bar där DJ-utrustning, stolar och bord hade riggats upp direkt nere på stranden. Här lärde vi danskarna hur vi svenskar firar midsommar med vår egenimporterade dignande kompletta midsommarbuffé.

En salig blandning av dansant musik, mestadels från scooters storhetstid, levererades till och av oss scooterister vilka barfota dansade i stranden. Baren heter "sydöst om paradiset", men bara "paradiset" vore ett mer passande namn.

Inne i Svaneke var det på lördagsförmiddagen ett Velo Solexrally i vilket både Jon Kanon och vår franska kock Yves medverkade, hur de fick med sina Velo Solex på scootarna undrar jag fortfarande över. Alla träffens deltagare var där och förundrades över denna märkliga tävling där danskar med solsken i blick och ibland även en handöl långsamt körde fram och tillbaka i Svanekes stadskärna.

Gamle Ole och Smiley skojade till det genom att vid Yves målgång övergjuta honom och hans knallert med mousserande vin i bästa Fomel-1 vinnaranda, alla andra åskådare trodde naturligtvis att han var rallyts vinnare men egentligen var han bara kærlighedstripens stilpoängsvinnare!

Dagens scooterturs första stopp var hos en stor tjock dansk fiskare som ur sitt rökeri plockade fram läckerheter till vår goda lunch. Stämningen var skön och alla undrade och diskuterade hur träffens stora sammandrabbning skulle sluta, de flesta var lite ängsliga och vissa entusiastiska, själv pendlade mina känslor inför detta mellan spänning och pinsamhet. Jon som var får härförare är en listig man med en och annan räv bakom örat.

Färden fortsatte söderut i riktning mot den stora träff som Bornholms engelska motorcykelklubb anordnade. Vid en blomsteräng stannade alla vi hårda scooter girls och scooterboys och plockade blommor och gjorde blombuketter. Vår härförare förde oss rädda scooterkrigare (eller var det kärlekskrigare?) bakvägen in på engelska motorcykelklubbens träffområde där vi tokvarvande och sladdande kryssade mellan blänkande svarta engelska motorcyklar, tält och rockers.

Jon samlade sin trupp och med myndig stämma kallade han ut läderjackorna ur deras mastodontala festtält. Vi tog fram våra hemliga vapen och gick var och en med bestämda steg fram till vars en rocker och avfytrade vapnet vilket bestod av en blombukett och en kram. Alla rockers blev helt överrumplade och det var dags för vår härförares segertal. Jon Kanon talade om kärlek, erotik, kramar, fred och för att understryka den nya ordningen gav han rockernas president en stor bunt rökelse, erotisk massageolja och kondomer.

Segern var fullständig och våra nya undersåtar bjöd oss öl och stämningen var lätt. Av tokgasningen runt tälten gick vår härförares vita springares gasvajer sönder. En av Sydsveriges scootermeckare tog fram sin rullande scooterverkstad och med en löjligt stor åskådarskara av läderjackor fixades Jons vita springare fortare än kvickt.

Stärkt av vår seger och att kriget som pågått i 40 år äntligen var över körde vi på slingrande smala skogs och andra småvägar tillbaka till Svaneke. På vägen gick ännu ett par vajrar av på olika scootrar men med både danska och svenska scootermekaniker tillstädes var detta inget som nämnvärt saktade ner vår skojiga framfart.

Död är något som brukar hända under krig men här var jag nära att gå in detta stadium precis efter bataljen. Mange, Jon Kanon och jag vrålkörde en sträcka i 120km/h och precis framför mig körde en bil ut från stopp, med bara ett par decimeter till övers klarade jag mig dock helt oskadd genom en så pass kraftig undanmanöver att mitt nya blås skrapades och en kraftig sladd höll på att få både mig och scootern i horisontellt läge.

Eftermiddagen blev snart till kväll och Yves grillade och ordnade till oss hungriga scooterister en lyxigt läcker middagsbuffé som intogs, som sig bör på en ö, nere vid vattnet. Danska diskjockeyn Birgitta samt jag spelade skivor tillsammans och scooterristerna dansade i sanden ända fram tills solen började krypa upp vid horisonten.

Söndagens väder var otroligt varmt och hela dagen spenderades med resegrammofon på stranden tills kvällen då det var dags för hemfärd. Över ett par "super åge" på färjan summerade vi helgen och slutsatsen blev att den var suverän med sina nära tjugofem mils scooterkörning på härliga vägar, välorganiserade uppskattade aktiviteter och avslappnad stämning i bästa solsemesterväder. Kim och Jon med medhjälpare hade verkligen lyckats med denna scooterträffen!

Calle Krokstade